

तावत् परमं चम्बनमुच्यते । चतस्रो घटिकाः किल परमं चम्बनम् । तत् तु त्रिज्याद्वये विविधमोजनयुक्तम् । तासां घटोनां यावन्तोऽस्य स्यावत्य एव चतुर्विंशतिभागानां कला भवन्ति । अतस्त्रिज्यामभूतक्रान्तेः कलानां तुल्यग्राह्यता परमचम्बनासूनां भवन्ति । यदा पुनर्गतिभलनयकुस्त्रिज्यातोऽस्यो भवति तदा तज्जनितक्रान्तेः कलानां तुल्यता भवन्ति । अतो विविधलम्बनयुजनिता क्रान्तिज्या तदा परमचम्बनासूनां ज्या यावन्तोऽस्य गन्तव्यम् । अथ पूर्वापरायताया मितं दत्तरपादं विज्यामिताङ्गुलकर्कटेन दत्तमालिख्य तन्मध्ये तिर्यगेखामूर्ध्वरेखां च कुर्यात् । तत् किल चन्द्रकशादृतं कल्प्यम् । तन्मध्येऽपि परमलम्बनायुजगन्तरे भूषंक्षितं विन्दुं कृत्वा तत्र तेनैव कर्कटेनान्यदृतं लिखेत् । तन्मध्येऽप्यन्या तिर्यगेखा कार्या । अर्धरेखा सर्वोपरिता नेया । तत् किञ्चार्ककलावृत्तम् । ते वृत्ते चक्रांशघटिकाषष्ठ्या चाङ्गे । अर्धरेखायुतौ ह्येतेरपि विविधलम्बनयुतौ विन्दुः कार्यौ ततो विविधलम्बनाकर्कटरागं रविकलायां विविधलम्बनादृतं रविसंज्ञकं विन्दुं कुर्यात् । एवं चन्द्रविंशतिभाञ्चन्द्रकजायां तरेयभागैर्नतं चन्द्रविन्दुं च । ततो भूविन्दोः सकाशाच्चन्द्रविन्दुपरिगतं चतुर्षु प्रसार्यम् । तत् चतुर्षु रविकलायां लगति तत्पूर्वविन्दोरन्तरे यावन्तो घटिकास्तावत्तस्मिन् काले लावनघटिका चेयाः । एवंविधे चोत्तरेऽस्य चम्बनस्य साधनोपपत्तिर्गृह्योपफलवदनुपपद्यते । तत् रविकलायां कलामण्डलं, चन्द्रकलायां प्रतिमण्डलं, परमलम्बनायुजग्रामन्यफलज्यां विविधलम्बनं सप्तदशं शीघ्रोच्चं प्रकल्प्य शेषा क्रियोहृत्वा । एतदानयनं किञ्चित् स्थूलम्” प्रमि० ।

अथ नवार्थसकैर्होर्दक्षोपावाह । “हृत् जैव या विविधलम्बनयुक्तोः स एव दक्षोप दनस्य तावत् । सौम्योऽपमे विविधभजेऽधिकेऽन्धात् सौम्योऽन्यथा दक्षिणपथ वेदाः । चापीकतस्यास्य तु संस्कृतस्य त्रिभोजनलम्बनोदशरेण जीवा” गि० । “पूर्वांश्च सुगमं प्रागेव व्याख्यातम् । सौर्ज्यदक्षोपः सौम्यो यास्यो वेति ज्ञानायोच्यते । तत् विविधलम्बनस्यापमे सौम्योऽन्धांशेभ्योऽधिके सति सौम्यो चेयः । इतोऽन्यथा यावत् । अथ तस्य दक्षोपस्य धनुः कार्यम् । विविधलम्बनं चन्द्रं प्रकल्प्य सपाततात्कालिकचन्द्रोर्ज्येत्येवं विज्ञेयः साधयः । तेन विविधलम्बनविज्ञेयेण तद्दक्षोपधनुः संस्थाप्यते । एकदिशोर्दोर्गो भिन्नदिशोरन्तरमित्यर्थः । संस्कृतिवयाचन्द्रदक्षोपस्य दिक् । तस्य जीवा दक्षोप इन्दोरिच्छा

सम्बन्धः । अतोपपत्तिः । विविधलम्बनं क्रान्तिरस्ते तदुभयवयात् कटाचिद्दक्षिणोत्तरदृष्टात् पथ्यतः कदाचित् पश्चिमतो भवति । यद्युदयलम्बनमुत्तरगेहे तदा पूर्वतो भवति । तदन्यथा पश्चिमत इत्यर्थः । सार्धाद्विंशतिभलनोपरिगतं दक्षोपमण्डलं यत्र विविधे लगति तत्सार्धाद्विंशतिदक्षोपचापांशः । यत्र विमण्डले लगति तत्सार्धाद्विंशतिदक्षोपचापांशः । तज्जग्रे तयोर्दक्षोपौ” । “यदा कलामण्डलं खमध्ये भवति तदा तस्य दक्षमण्डलाकारत्वाद्यत्त कुल स्थितोऽपि पक्षो लम्बितोऽपि कलामण्डलं न त्यजति । अतोऽस्यावनतरेभावः । यदा सार्धाद्विंशति विविधलम्बनं दक्षिणतः । तदा तिरचीनत्वात् क्रान्तिदृष्टस्य तत्तस्यो रविर्दृष्टमण्डलगत्यावलम्बितः क्रान्तिदृष्टाद्विण्णतो यावतान्तरेण दृश्यते तावतो तस्य नतिः । एवं विविधलम्बनं यदि सार्धाद्विंशतिदृष्टरतस्तदोत्तरा नतिः । एवं चन्द्रस्यापि नतिः । किन्तु चन्द्रकलामण्डलं विमण्डलमेव कल्प्यम् । यनश्चन्द्रो विमण्डले भ्रमति । अतः सार्धाद्विंशतिदक्षोपं यावता नतं ताञ्चन्द्रदक्षोपस्य चापम् । तज्जग्रे तद्दक्षोपः । एवं दक्षोपवयात् तिरचीने स्थिते विमण्डले सति दक्षमण्डलगत्याऽयलम्बितस्य चन्द्रस्य विमण्डलेन सह यदन्तरं दक्षिणोत्तरं सा चन्द्रनतिस्तस्य दक्षोपादागच्छति” प्रमि० ।

“दक्षोपास्तिसाधनमाह । “दक्षोप इन्दोर्भिजजघनभुक्तिरित्ययं नतो विगुणोऽनौ तो । नतो रवीन्दोः समभिन्नदिक्षौ तदन्तरं क्यं तु नतिः स्फुटाऽस्य” यि० । “तो चन्द्रर्कयोर्दक्षोपौ स्वस्वमध्यभुक्तिपञ्चदशांशेन युज्यते विज्याभक्तौ फले तयोर्नतो भवतः । तयोर्नतोः समदिशोरन्तरं भिन्नदिशोर्दोर्गो रविगृहे स्फुटा नतिर्भवति । अतोपपत्तिस्त्वेराधिकेन । यदि विज्यातुल्येन दक्षोपेण परमा भुक्तिपञ्चदशांशतुल्यता नतिर्लभ्यते तदेष्टेन किम् । फलं नतिकलाः । अथ तयोर्नतोर्दोर्गोविज्योकारणमुच्यते । यस्यां दिशि चन्द्रो नतस्तस्यां दिशि यदि रविस्तदा नत्योरन्तरेण चन्द्रार्कयोरन्तरं ज्ञातं भवति यदा भिन्नदिशौ नतो तदा तयोर्दोर्गो चन्द्रार्कयोरन्तरमुच्यते” प्रमि० । इदानीं स्फुटनतरेवावगमनाह ।

“दक्षोप इन्दोर्भिजगुणो पिभक्तः किन्दूः १४१ स्फुटैवावनतिर्भवेद्वा । लघुजगुलो द्विगुणोऽयमस्तः चन्द्राय युक्तोऽवनतिः स्फुटा वा” यि० । “चन्द्रस्य दक्षोपो द्विगुणो मूयकैः १४१ भोजितः फलं स्फुटैवावनतिः । यदि लघु-